

جواب سؤال

طلب نصرت، دادن نصرت و نصرت الله سبحانه و تعالی

(ترجمه)

سوال:

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته!

الله سبحانه و تعالی شما را توفیق و پاداش عطا فرماید.

ما در حقیقت اصطلاح طلب نصرت، اجابت به طلب نصرت و یا دادن نصرت داریم سوال است که آیا اجابت به درخواست نصرت، همان نصرت است؟ همان طور که در سیرت ذکر شده و من آنرا ذکر می‌کنم: «ابن هشام گفته است؛ هنگامی که الله سبحانه و تعالی اراده کرد بنده خود را یاری دهد، گروهی از اهل مدینه را برای او جمع کرد.» آیا نصرت الزاماً با تشکیل دولت نوظهوری همراه است که موازنه‌ها را تغییر دهد و امت را زیر پرچم «لا إله إلا الله محمد رسول الله» جمع کند و در صورت که غرب هجوم کند؟ آیا نصرت می‌تواند به صورت محسوس و ملموس، مانند حضور فرشتگان در بدر یا باد در خندق، ظاهر شود؟ یا به شکل یاری، حمایت، آماده‌سازی شرایط و ایجاد رعب در دل دشمن رخ دهد؟ از پراکنده بودن سوال معذرت می‌خواهم الله سبحانه و تعالی شما را جزای خیر دهد!

جواب:

وعلیکم السلام ورحمة الله وبرکاته!

1- نصرت اشکال مختلفی دارد: ظهور فکر دعوت بر سایر افکار، یکی از وجوه نصرت است، گرد آمدن مردم بر دعوت و حمایت از آن یکی دیگری از وجوه نصرت است و هم‌چنین پایداری حاملان دعوت از دیگر وجوه نصرت هست ... و به همین ترتیب.

2- استجابات اهل قدرت به درخواست نصرت و دادن نصرت برای دعوت یکی از وجوه نصرت است، اما نصرت کامل محقق نمی‌شود مگر اینکه این نصرت سبب وصول حزب به تشکیل حکومت، برپایی دولت و تطبیق اسلام منجر شود، نصرت در معنای کامل خود به معنای وجود نقطه ارتکاز یعنی تشکیل دولت است؛ زیرا بدون آن، اسلام در میدان زندگی جاری نخواهد بود، لذا اگرچه در سائر وجوه نصرت خیر است اما تطبیق اسلام را در میدان زندگی تحقق نمی‌بخشد، بلکه لازم است که دولت اسلامی و حکم به اسلام به صورت عملی قائم گردد تا اسلام در میدان زندگی ایجاد شده و نصرت به معنی واقعی و کاملش ایجاد گردد.

3- ما یقین داریم که خلافت راشد دوم اقامه شده و باقی خواهد ماند و امت را به سوی نصرت و تمکین خواهد برد؛ زیرا دلایل متعددی، بشارت قیام دولت خلافت راشد را داده و دال بر این است که دولت خلافت راشد باقی مانده و به عدالت حکم می‌کند چنانچه الله سبحانه و تعالی در قرآن کریم می‌فرماید:

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (نور: 55)

ترجمه: الله به کسانی از شما که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده‌اند وعده می‌دهد که قطعاً آنان را حکمران روی زمین خواهد کرد، همان گونه که به پیشینیان آنها خلافت روی زمین را بخشید؛ و دین و آیینی را که برای آنان پسندیده، پابرجا و ریشه‌دار خواهد ساخت؛ و ترس‌شان را به امنیت و آرامش مبدل می‌کند، آن‌چنان که تنها مرا می‌پرستند و چیزی را شریک من نخواهند ساخت. و کسانی که پس از آن کافر شوند، آنها فاسقان اند.

اگرچه این آیه عام است، اما به وضوح بر خلافت آینده نیز دلالت دارد، این وعده تمکین و امنیت را شامل می‌شود، که تنها با پایداری خلافت و پیروزی آن به اذن الله سبحانه و تعالی بر دشمنان محقق خواهد شد.

در مسند امام احمد و مسند طیالسی از حدیث حذیفه آمده است که رسول الله ﷺ فرمودند:

«إِنَّكُمْ فِي النَّبُوءَةِ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونُوا، ثُمَّ يَرْفَعَهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا، ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَى مِثَاجِ النَّبُوءَةِ، فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونُوا، ثُمَّ يَرْفَعَهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا، ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا عَاضًا، فَيَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعَهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا، ثُمَّ تَكُونُ جَبْرِيَّةً، فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونُوا، ثُمَّ يَرْفَعَهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا، ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَى مِثَاجِ النَّبُوءَةِ»

ترجمه: شما در دوران نبوت خواهید بود تا زمانی که الله بخواهد که آن دوران باقی بماند، سپس آن را برمی‌دارد هر زمان که بخواهد، پس از آن، خلافتی بر منبج نبوت برقرار خواهد شد و تا زمانی که الله بخواهد ادامه خواهد داشت، سپس هرگاه بخواهد آن را برمی‌دارد، سپس حکومت‌های پادشاهی سخت‌گیر (ملک عاض) خواهد آمد و تا وقتی که الله بخواهد باقی خواهند ماند و بعد از آن هر زمان که بخواهد، آن‌ها را نیز برمی‌دارد، سپس دوران سلطه جویی و استبداد (جبریه) خواهد آمد که تا زمانی که الله بخواهد پایدار خواهد ماند و سپس هر وقت که بخواهد آن را نیز از میان برمی‌دارد، سپس دوباره خلافتی بر منبج نبوت برقرار خواهد شد.

و سپس سکوت فرمودند لذا معنی ندارد که خلافت دوم بر منبج نبوت برپا شود، مگر اینکه پایدار و مستقر باشد.

در صحیح مسلم از ابوهریره رضی الله عنه روایت شده است که رسول الله ﷺ فرمودند:

«لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يُقَاتِلَ الْمُسْلِمُونَ الْيَهُودَ، فَيَقْتُلُهُمُ الْمُسْلِمُونَ...»

ترجمه: قیامت برپا نمی‌شود تا زمانی که مسلمانان با یهودیان بجنگند و مسلمانان آنان را بکشند.

و در لفظ دیگری فرمودند: «تُقَاتِلُكُمْ يَهُودُ، فَتَسَلْطُونَ عَلَيْهِمْ» ترجمه: یهودیان با شما خواهند جنگید، پس شما بر آن‌ها مسلط خواهید شد. این روایات دلالت بر ریشه‌کن شدن دولت یهود دارند، که در احتمال قوی، تنها با قیام و استقرار خلافت دوم و پیروزی آن محقق خواهد شد.

در مسند احمد، حاکم و تصحیح ذهبی از ابوقبیل روایت شده است که گفت: در نزد عبدالله بن عمرو بن عاص بودیم. گفت در حالیکه ما در اطراف رسول الله ﷺ می‌نوشتیم وقتی سوال شد که کدام یک از این دو شهر فتح خواهد شد؛ قسطنطنیه و یا روم؟ رسول الله ﷺ فرمودند:

«مَدِينَةُ هِرَقْلٍ تُفْتَحُ أَوَّلًا، يَعْنِي قُسْطَنْطِينِيَّةً»

ترجمه: اول شهر هرقل یعنی قسطنطنیه فتح می‌شود

و قسطنطنیه فتح شد و روم نیز به اراده الله سبحانه و تعالی فتح خواهد شد، این تنها با استقرار خلافت دوم قابل تصور است.

در مسند احمد از تمیم داری روایت شده است که رسول الله ﷺ فرمودند: «لَيَبْلُغَنَّ هَذَا الْأَمْرُ مَا بَلَغَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ، وَلَا يَثْرُكُ اللَّهُ بَيْتَ مَدْرٍ وَلَا وَبَرَ إِلَّا أَدْخَلَهُ اللَّهُ هَذَا الدِّينَ، بَعِزَّ عَزِيزٍ أَوْ بَدَلِ دَلِيلٍ؛ عِزًّا يُعِزُّ اللَّهُ بِهِ الْإِسْلَامَ، وَذُلًّا يُذِلُّ اللَّهُ بِهِ الْكُفْرَ»

ترجمه: این امر (اسلام) قطعاً به هر مکانی که شب و روز به آن می‌رسد، خواهد رسید. و الله هیچ خانه‌ای از گل (خانه شهری) و یا از پشم (خانه صحرانشینان) را باقی نخواهد گذاشت مگر اینکه این دین را وارد آن می‌کند، با عزت شخصی که الله او را عزیز گرداند یا با خواری کسی که الله او را خوار سازد؛ عزتی که الله به وسیله آن اسلام را عزیز می‌کند و خوارشدنی که الله به وسیله آن کفر را خوار می‌گرداند.

روایت مشابهی در سنن کبری بیهقی و مستدرک حاکم نیز آمده است، این نشان‌دهنده تثبیت و گسترش خلافت دوم تا سراسر جهان است.

4- این امر به این معنی نیست که خلافت در تمامی نبردها پیروز خواهد شد، ممکن است در برخی نبردها شکست بخورد، اما پیروزی نهایی از آن او خواهد بود، همان‌گونه که دولت اسلام نخستین نیز گاهی شکست خورد، اما در نهایت پیروزی کلان از آن او بود.

5- اما نسبت به سوال شما «که آیا نصرت می‌تواند به شکل ملموس و محسوس، مانند (فرشتگان) بدر و یا (باد) در خندق بیاید و یا به شکل حمایت و کمک الهی و یا انداختن ترس در دل دشمن ظاهر شود؟» تمام این اشکال نصرت ممکن است و قدرت آن به دست الله سبحانه و تعالی است بدون شک او است که با لشکریانش ناصر بندگان مومن خود است ﴿وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ﴾ اما حکم شرعی بر ما واجب می‌کند که به تمام معنی آمادگی خود را بگیریم، الله سبحانه و تعالی فرموده است:

شریعت بر ما حکم نموده تا آماده گی لازم را بگیریم، همان‌گونه که الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُوهُمْ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ﴾ {انفال:60}

هر نیرویی در قدرت دارید، برای مقابله با آنها [= دشمنان]، آماده سازید! و (هم‌چنین) اسبهای ورزیده (برای میدان نبرد)، تا به وسیله آن، دشمن الله و دشمن خویش را بترسانید! و (هم‌چنین) گروه دیگری غیر از اینها را، که شما نمی‌شناسید و الله آنها را می‌شناسد! و هر چه در راه الله (و تقویت بنیه دفاعی اسلام) انفاق کنید، بطور کامل به شما بازگردانده می‌شود، و به شما ستم نخواهد شد!

امید است این جواب کافی باشد. والله أعلم وأحكم

برادر شما، عطاء بن خلیل ابو الرشته

جمادی‌الاول 1446 هـ / 24 نوامبر 2024 م 22

مترجم: مصطفی اسلام